

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 15. lutego 1900.

Treść: (*M* 24—25.) 24. Rozporządzenie, dotyczące się wyjątkowego poteterminowego ściągania przez c. k. kasy państwa monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. wal. austr. rozporządzeniami z dnia 23. czerwca 1894 i z dnia 18. grudnia 1895 wywołanych i już wyrugowanych. — 25. Rozporządzenie, dotyczące się poteterminowego ściągania monet zdawkowych miedzianych po 1 i 1/2 c. wal. austr. i postępowania z nimi w kasach.

24.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. lutego 1900,

tyczące się wyjątkowego poteterminowego ściągania przez c. k. kasy państwa monet zdawkowych srebrnych na 20, 10 i 5 c. wal. austr. rozporządzeniami z dnia 23. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 125 i z dnia 18. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 192 wywołanych i już wyrugowanych.

C. k. Ministerstwo skarbu uznaje za stosowne rozporządzić co do monet zdawkowych srebrnych po 20, 10 i 5 c. wal. austr. rozporządzeniami z dnia 23. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 125 i z dnia 18. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 192 wywołanych i już wyrugowanych, że c. k. kasy załatwiające czynności kas wymienniczych, to jest Centralna kasa państwa w Wiedniu, kasy główne krajowe w Pradze i Lwowie, kasy skarbowe krajowe w Linzu, Innsbrucku, Grazu, Tryeście i Bernie, urzędy płatnicze krajowe w Salzburgu, Celowcu, Lublanie, Zadarze, Opawie i Czerniowcach, tudzież kasa filialna krajowa w Krakowie mają przez rok jeden, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, przyjmować te monety na żądanie stron do wykupienia i płacić za nie ustawowymi środkami płatniczymi, 50% wartości imiennej.

Böhm r. w.

25.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lutego 1900,

tyczące się poteterminowego ściągania monet zdawkowych miedzianych po 1 i 1/2 c. wal. austr. i postępowania z nimi w kasach.

Odnosnie do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 9. czerwca 1897, Dz. u. p. Nr. 135, Ministerstwo skarbu w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

I Aczkolwiek stosownie do punktu 3go powyższego rozporządzenia obowiązek państwa pod względem ściągania monet zdawkowych miedzianych po 1 i 1/2 c. wal. austr. skończył się z dniem 31. grudnia 1899, pozwala się jeszcze aż do 30. czerwca 1900 włącznie przynosić te monety w celu wymiany do c. k. Centralnej kasy państwa w Wiedniu i do kas krajowych załatwiających czynności kas wymienniczych i aż do terminu wyżej oznaczonego kasy te mają owe monety przyjmować w wartości imiennej do wymiany.

II. Począwszy od dnia 1. lipca 1900 rzecone monety nie będą już w żadnym przypadku wymieniane podług wartości imiennej. Natomiast od tego dnia aż do 30. czerwca 1901 można jeszcze składać je do ściągnięcia w kasach państwa wyżej oznaczonych i w tym celu będą tam przyjmowane w poło-

wie wartości imiennej, to jest licząc za 1 sztukę jednocentową 1 halerz a za 1 sztukę półcentową $\frac{1}{2}$ halerza.

III. Stosownie do rozporządzenia wyżej wzmiankowanego, monety miedziane waluty austriackiej są wyłączone od przyjmowania przy płaceniu w c. k. kasach i urzędach i c. k. kasy i urzędy mają je bezwarunkowo odrzucać jako wywołane z obiegu.

Gdyby począwszy od 1. lipca 1900, zamiast dwuhalerzówek lub jednohalerzówek, złożono przy

płaceniu sztuki jednocentowe lub półcentowe, należy oznajmić stronie płacącej, że się ich nie przyjmuje i zwrócić jej te monety, lecz dopiero po przekłóciu ich stosownie do §. 55go ogólnego przepisu Ministerstwa skarbu z dnia 16. listopada 1899, L. 8112/M. s. Dz. rozp. Min. sk. Nr. 220 na znak wyrugowania z obiegu.

Böhm r. w.